

ת"פ 34201/05/13 - מדינת ישראל נגד אוסאמה סליאמה, נור חמאד - ההליכים הוטלו בעניינו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 34201-05-13 מדינת ישראל נ' סליאמה ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אוסאמה סליאמה
2. נור חמאד - ההליכים הוטלו בעניינו

הנאשמים

גזר דין - נאשם 1

כתב האישום וטיעוני הצדדים

הנאשמים, יחד עם אחר, מוחמד אבו חדיג'ה שמו, קשרו ביניהם קשר לבצע התפרצויות לכלי ורכב ולגנבם בירושלים.

משכך, הצטיידו השלושה ביום 22.8.12 בכלי פריצה שונים הכוללים כלי עבודה ומחשב רכב, ויצאו לדרכם ברכב אשר היה נהוג בידי נאשם 1, כאשר לידו ישב אבו חדיג'ה ומאחוריהם התרווח נאשם 2.

השלושה נסעו ברחבי עיר הבירה במשך כשעה, תוך שהם תרים אחר רכב נוח להיגנב.

בשעה 19:18, איתר אבו חדיג'ה מספר כלי רכב בעלי פוטנציאל מבטיח, יצא מהרכב בו שהו חבריו והחל לנוע סביבם. תנועה זו החשידה את השלושה בעיניהם של בלשי משטרה ששהו במקום, והם החלו לעקוב אחריהם.

משהגיעו השלושה לפקק תנועה אשר הזדחל לו בסמוך לצומת הגבעה הצרפתית, יצאו מרכבם שלושת בלשי המשטרה בן מרחזי, רפי איטח ואייל טרם. מרחזי שבר את חלונו הקדמי שמאלי של הרכב בו שהו הנאשמים ואבו חדיג'ה ופתח את הדלת. בתגובה, הכה הנאשם את השוטר מרחזי בפניו, וזה האחרון הכה בו בחזרה על מנת לעצרו, אזק את ידיו והוציאו מן הרכב.

בזה הסתיים לו חלקו של נאשם 1 בסיפור דנן, אך לא חלקו של אבו חדיג'ה אשר נטל מברג שיהיה ברכב וניסה לדקור באמצעותו את השוטר טרם אשר ניסה לעצרו.

הנאשם 1 הורשע, אם כן, על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת מכשירי פריצה ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

כאן המקום לציין כי נאשם 2 לא אותר משך זמן רב וההליכים בעניינו הותלו, ואילו אבו חדיג'ה הואשם בעבירות אלימות חמורות (חבלה בכוונה מחמירה - סעיף 329 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977), הורשע בבית המשפט המחוזי בירושלים, ונדון לעונש מאסר בן 4 שנים יחד עם ענישה נלווית.

באת כוח המאשימה סברה כי מדובר בעבירות חמורות שיש בהן אלמנט של תכנון מוקדם, ומשום כך היא ביקשה כי ייקבע מתחם ענישה הולם אשר יעמוד על 10-20 חודשי מאסר בפועל ממש. לשיטתה, עברו הפלילי של הנאשם אשר יתואר לעיל יש בו כדי להעמיד את מקומו העונשי על מרכזו של מתחם זה, ואם נוסיף לכך אף את מאסרו המותנה ובר ההפעלה, הרי שיש לקבוע עונש אשר יעמוד על 17 חודשי מאסר בפועל ממש, יחד עם ענישה נלווית וצופת פני עתיד.

מאידך, טענה באת כוח הנאשם, כי מדובר בנאשם אשר שינה את אורחותיו ודרכיו, ונוכח העובדה כי עבירה זו בוצעה לפני כחמש שנים, הרי שנדמה כי הנאשם השתקם ויש להקל בעונשו ולגזור עליו שירות לתועלת הציבור יחד עם אמצעי ענישה צופי פני עתיד.

הנאשם בדברו האחרון, דבק בדברי באת כוחו ולא הוסיף עליהם.

דין והכרעה

הנאשמים ואבו חדיג'ה פעלו באורח עברייני ומתוכנן. קשירת הקשר המיוחסת להם מלמדת כי אותו הקשר נשא בחובו אף הכנה טכנית לביצוע העבירות הכוללת הצטיידות בכלי "עבודה" וכן במחשב רכב שיש בו כדי לסייע בגניבה. השלושה אף הצטיידו ברכב לשם איתור מושאי הגניבה.

במעשים אלו, עשויים היו השלושה לפגוע בממונו של הציבור באורח קשה, באשר נטילת רכבו של אדם משמעה נטילת יכולת הניידות ופגיעה בפרטיותו.

ועם כל אלו לא הספיקו, צאו וראו את תגובתם של הנאשמים לתפיסתם בכף על ידי השוטרים. נאשם 1, הנאשם דן, סירב לצאת מן הרכב ואף היכה בשוטר שניסה לכפותו לעשות כן. מדובר, אם כן, בפגיעה ברורה בשלטון החוק ובמייצגיו.

לאחר שעיינתי בכל אלו, נדמה כי מתחם הענישה ההולם בגין מעשים אלו צריך שיעמוד על 6-16 חודשי מאסר בפועל, יחד עם ענישה נלווית וצופת פני עתיד.

העונש המתאים

עיון ברישומי הפלילי של הנאשם, מלמד כי הוא יליד שנת 1986, בן 31 שנים ובעברו שלוש הרשעות קודמות בעבירות רכוש, נהיגה פוחזת, והפרעה לשוטט בעת מילוי תפקידו, וזאת בין השנים 2007-2012, ואשר בגין הוא נדון למאסר מצטבר בהיקף של 22 חודשים.

כמו כן, תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה בן 7 חודשים בגין עבירה של אי ציות לשוטט ו/או הפרעה לשוטט בעת מילוי תפקידו. מאסר זה הינו בר הפעלה במקרה דנן בו הורשע הנאשם בתקיפת שוטט בנסיבות מחמירות באשר אי הציות לאותו השוטט נבלע בין יסודותיה של עבירת התקיפה בנסיבות מחמירות בה הורשע.

תסקיר שירות המבחן מלמד כי הנאשם הינו רווק (אז, ביום 24.8.16), והינו בן למשפחה נורמטיבית. עוד יצוין, כי הוא נטל אחריות מלאה על מעשיו והוא מגלה אכפתיות כלפי בני משפחתו, וכן מבט תחושות של צער בגין מעשיו.

תסקיר נוסף ואחרון מיום 1.5.17, מלמד כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית, שיתף מאישיותו והתנהלותו נורמטיבית וראויה. משכך, המליצה קצינת המבחן על ענישה הכוללת מאסר בעבודות שירות, באשר מאסר בפועל עשוי לפגוע במגמה חיובית זו.

הנאשם דנן נטל אחריות על מעשיו, ונדמה כי שינה את אורחות חייו וניתן אף להגדירו כ"משוקם", וכל אלו יעמדו לזכותו. עברו הפלילי והעובדה כי ביצע את המיוחס לו בעת שמאסר מותנה תלוי ועומד נגדו - כל אלו יעמדו לחובתו.

נוסף על אלו, אין להתעלם מעונשו של אבו חדיג'ה אשר נדון, כזכור, לעונש של ארבע שנות מאסר. אכן מעשיו של אבו חדיג'ה קשים לאין ערוך ממעשיו של הנאשם דנן באשר ניסיונו לפגוע בשוטט בעת שכבר הבין כי גניבת הרכב לא תצליח מלמד על אכזריות ועל רצון מוחשי לפגוע בשוטט, כאילו אמר במעשים אלו "תמות נפשי עם פלישתים". אולם, חלק מעונש זה הושת על המעשה העברייני המיוחס אף לנאשם שלפני ועניין זה צריך שיתנוסס כדגל בעת גזירת הדין.

בשל המצב העונשי המורכב שנוצר, עומדות בפני שתי אפשרויות עונשיות עיקריות - האחת, הטלת עונש של מאסר בפועל אשר משכו המינימלי הינו 7 חודשים, וזאת בשל המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם. השנייה, הקלה משמעותית עם הנאשם והטלת עונש של שירות לתועלת הציבור הנושא בחובו את הארכתו של המאסר המותנה, כמתבקש בנסיבות העניין.

למותר לציין, כי המלצתו של שירות המבחן בדבר עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות אינה ישימה בנסיבות העניין, שהרי הטלת מאסר שכזה תחייב את הפעלתו של המאסר המותנה, ומאחר והיקפו עומד, כזכור, על 7 חודשים, הרי שלא ניתן לשאתו בעבודות שירות המוגבלות לכדי שישה חודשים בלבד.

מכאן, שהשאלה הנשאלת היא - האם שיקומו של הנאשם "מוריד" את עונשו לשירות לתועלת הציבור, או שמא אין

בכוחו לעשות כן, ואז המסקנה הבלתי נמנעת הינה השתת מאסר בפועל ממש?

לאחר שעיינתי בנתוניו של תיק זה, נדמה כי אין מנוס מהשתת ענישה הכוללת מאסר בפועל של ממש.

ראשית, כלל אחידות הענישה. כלל זה מלמדנו, כי כל סטייה משמעותית בין עונשיהם של עבריינים השותפים יחד בתוכנית עבריינית אשר הוגשמה, מחייב הסבר ונימוק.

הנאשם 1 ואבו חדיג'ה רקמו יחד את תוכניתם העבריינית, ויצאו יחד לבצעה. שניהם נתגלו על ידי בלשי המשטרה ושניהם התנגדו למעצרים תוך תקיפה באיזור ראשו של השוטר העוצר. ההבדל ביניהם הוא בצורת ההתנגדות. נאשם 1 בחר בידיים חשופות ובאגרופו, ולעומתו אבו חדיג'ה בחר במברג ובניסיון דקירה. אכן, בחירות שונות ותוצאות שונות, אולם אין מדובר בשוני המצדיק הבדל כה משמעותי בין העונשים אשר הוטלו עליהם. לשני הנאשמים עבר פלילי ועולם הפשע אינו (או לפחות לא היה) זר להם. נדמה כי ההבדל צריך שיסוב סביב כמותו של העונש שהוטל אך לא סביב איכותו, רוצה לומר, יש להטיל מאסר על נאשם 1, קצר באורח משמעותי מזה שהוטל על אבו חדיג'ה, אך עדיין מאסר מאחורי סורג ובריח.

שנית, שיקומו של הנאשם ועוצמתו. הנאשם דן אכן עשה כפרת דרך טיפולית ונדמה כי כיום הוא מצוי במקום אחר מזה אשר בו עמד בשנת 2012. הנאשם 1, ככל הנראה, התבגר והחליט להתרכז בעבודה סדירה, תוך שהוא נוטל חלק משמעותי בקבוצת טיפול ייעודית בה השתתף. זהו אכן שיקום, אך עוצמתו, לטעמי, בינונית, ומשכך יהיה בו כדי לסייע לנאשם אך לא בדרך כה דרסטית הכוללת הפחתת עונשו מאיגרא רמא (מאסר בפועל) לבירא עמיקתא (שירות לתועלת הציבור).

ומילה אחרונה אודות השיהוי. אכן, ניצבים אנו כיום חמש שנים תמימות לאחר האירועים המתוארים בכתב האישום. לא ארחיב, אך אומר כי הנאשם לא יוכל להיבנות מטיעון זה.

עיון בתיק דן מלמד כי 24 דיונים התקיימו בו. התיק נקבע לשמיעת ראיות, אך בסופו של יום הגיעו הצדדים להסדר הטיעון אשר פורט לעיל. ב-8 מדיונים אלו לא התייצב הנאשם דן ו/או ביקש לדחותו באמצעות באי כוחו (דאז ודהיום). השיהוי המצטבר "ברוטו" בניכוי דחיות אלו, מלמד ל תיק בעל אורך חיים סביר, ומשום כך, לא אזקוף זאת לזכותו של הנאשם, על אף העובדה כי הנאשם מודל 2012 אינו הנאשם מודל שלהי שנת 2017, ולכך נדמה, כי אף המאשימה לא תתנגד.

זכרתי, אם כן לנאשם, את האחריות אשר נטל במקרה דן ואת שיקומו, וכל אלו יזקפו לזכותו, אך עברו הפלילי ומאסרו המותנה יחשבו לחובתו. כל אלו מלמדים כי מקומו של הנאשם הוא בחלקו התחתון של מתחם הענישה ההולם, ומשם יגזר עונשו.

לסיים, סדרי הדין הפלילי והגבולות של חוק העונשין יצרו במקרה דן מסגרת של "אפס או מאה", "שירות לתועלת

הציבור או מאסר בפועל ממש". הנימוקים הרלבנטיים כולם מוליכים למסקנה הבלתי נמנעת כי מאסר מדוד בפועל ממש הינו המסלול העונשי בו יש לילך, וכך אני קובע.

אשר על כן, אגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **שבעה (7) חודשי מאסר בפועל ממש בניכוי ימי מעצרו.**
2. **אני מפעיל בזאת את שבעת חודשי המאסר המותנה אשר הוטלו על הנאשם במסגרתו של פ.ל. 539-10 (מבית המשפט לתעבורה בירושלים), וזאת בחופף לכל עונש אחר.**
- הנאשם יירצה, אם כן, שבעה חודשי מאסר בפועל ממש בניכוי ימי מעצרו. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 8.4.18 עד השעה 10:00 בבית המעצר "ניצן" ברמלה.**
3. **ארבעה (4) חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם על אחת מן העבירות בהן הורשע, וזאת תוך שלוש שנים מהיום.**
4. **המוצגים בתיק יחולטו או יושמדו על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים.**

ניתן היום, י"ג שבט תשע"ח, 29 ינואר 2018, בנוכחות ב"כ המאשימה והנאשם.